

140407

TELEGRAM.

KUNGL. TELEGRAFVERKET.

Lit. B.

Klass	Inlämnad i	N ^o	Orb	år	Datum	Kl.
	TÄRENDÖ	13	47			
Tjänsteanm.						
<p>VÄNNER!</p> <p>FÖRLÅT LÅNG TYSTNAD OCH PLÖTSLIGT BEHOV AV HJÄLP.</p> <p>HAR FLYTTAT HEM IGEN OCH FUNNIT NÅGOT MÄRKLIGT.</p> <p>BYBORNA OCH LANDSFISKALEN SOM JAG HYR RUM AV SER SNETT PÅ MIG.</p> <p>BEHÖVER VERKLIGEN ER HJÄLP OCH VÄNSKAP. NÅGON JAG KAN LITA PÅ.</p> <p>KOM FORT, JAG BER ER.</p> <p style="text-align: right;">FRIDA-MAARIT LAAKONEN</p>						

MORGONEN

När takets likkistlock din bröstborg klämmer
i sömnlös natt, så att du knappt kan andas,
och kake lugnens vita lik dig skrämmer,
kan du ej tro, att morgon mer skall randas.

Nu sover allt. Blott du är förbigången
och ligger trött och lyss till mörkrets susning.
Nej, aldrig, aldrig blir det morgonljusning
och aldrig, aldrig börjar fågelsången!

Du lyssnar spänt, med pulsen plötsligt stannad,
och kryper hop likt en av Gud förbannad.

Omsider i en dvala in du gungas
och genom avgrund efter avgrund slungas.

— — — — —
Du vaknar lugn. Din säng av sol är varm
och se, din son har lagt sig på din arm!

Erik Lindorm

Vänner!

Jag vet att det är länge sedan jag hört av mig, för det är jag uppriktigt ledsen. Att höra av sig så här, efter några års tystnad, bara för att be om hjälp, kan måhända kännas märkligt. Men jag skulle inte skriva om det inte var viktigt.

Ni vet hur jag alltid länglat tillbaka till barndomens marker? Jag flyttade hem igen för några år sedan. Det har jag aldrig ångrat. Men den senaste tiden har varit minst sagt uppståndande och märklig. Jag har kommit något stort på spåret, men jag känner mig motar belagd av landsfiskalen och byberna. De ser snett på mig och den sista tiden har de flesta även skulat allt prola med mig.

"Man ska inte gräva i det som varit", har jag fått höra. Men jag kan inte låta detta vara osett. Någon gång måste cykeln brytas.

Jag behöver hjälp av er, för jag vet inte annars vem jag kan vända på. Jag förstår om ni inte vill hör samma mig. Jag vet inte om jag själv skulle gjort det efter all denna tid. Men jag skulle vara er evigt tacksamma. Jag står för alla era omkostnader, om ni kommer. Min eviga vänskap har ni redan.

Frida Maarit Laakonen

P.S. När ni anländes, sök upp mig hos landsfiskal Jonsson, jag har rum hos honom en trappa upp.

Drömmarna. Jag vet inte
hur jag ska kunna sova.
De kommer till mig varje natt.

Alltid samma. En stor tomhet
en avgrund utan slut. En
närvaro som trycker och
fortär. Något som glimmar
längre bort i mörkret, som
äter upp mig. Det sväljer
mig helt, jag kan inte
vrida mig.

Jag kämpar mot det som
glänser. Det är en kniv.
En urgammal dolk med
märkliga tecken. Och
avgrundens herre
viskar till mig.

Det är alltid då jag
vaknar. Lakanen är våt
av svett. Håret klisterat i
ansiktet.

Jag tror att jag skriker.

Det har hänt igen, precis
som jag anade.

Landsfiskalen tror det är en
olycka. Jag tror han är rädd
för vad det kan vara, men
han säger inget. Han menar
jag ska avskriva det som en
olycka. Kanske är det hans
stolthet som talar.

Han fruktar vad som döljs
under ytan.

Och drömmarna
De är värre. Viskningarna
blir allt högre.

Idag var första gången jag
hörde dem även i vakert
tillstånd. Jag är så
trött så jag knappt kan
tänka.

Jag undrar om lands-
fiskalen vaknar när
jag skriker om nätterna?

31. Och dessa bådo Jesus att han icke skulle befalla dem att fara ned i avgrunden.

32. Nu gick där en ganska stor svinhyrd i bet på berget. Och de

5. Dödsrikets skuggor gripas av ångest,

djupets vatten och de som bo däri.

6. Dödsriket ligger blottat för honom, och avgrunden har inlet täckelse
Ords. 15: 11. Hebr. 4: 13.

snarkt att slå jorden med alla slags plågor, så ofta de vilja.
2 Mos. 7: 17 f. 1 Kon. 17: 1.

7. Och när de hava till fullo framburit sitt vittnesbörd, skall vilddjuret, det som skall stiga ur avgrunden, giva sig i strid med dem och skall övervinna dem och döda dem.

Dan. 7: 17, 21. Upp. 13: 1 f. 17: 8.

8. Och deras döda kroppar

skola bliva liggande på gatan i den

9: 8. Ps. 104: 2. Jes. 42: 5.

14: 24. 45: 12.

23. Han är den som gör förvändlar domarna på jorden starna till intet, till idel tomhet.

Job. 12: 21. Ps. 107: 40.

24. Knappt äro de planterade, knappt äro de sådda,

Begravning

648

Gammal melodi.

1. Jag går mot döden, hvar jag går. Min väg hand dol: da skif . . . ten
Må lö - pa jäm - nade el - ler svår, Så bär den dock till grif . . . ten;

Jag har ej an - nat val. I . . . ge - nom fröjd och kval Min gång sig

nk - mar till min bär; Jag går mot dö - den, hvar jag går.

Heinonen
Tärändö

Koivuniemi

Vähimä

Niva

Pahtakorva

Iso Ahovuoma

Samikurkiakoski

Rovavaara

Isovaara

Selkävaara

Trikiivaara

Golovins kaja

Ristos Kropp

Stensjöders
Stenarna

Hilda

Heminki